روزشمار انتخابات

«ائتلاف فردا» آمد

● **مهر:** اتاق بازرگانی در سال۹۴ باید از تقویت شرکت‌های ایرانی با بهره‌وری بالا و تبدیل آنها به بازیگرانی با قدرت رقابت در سطح جهان حمایت موثر کند. جمعی از فعالان اقتصادی خواستار رویکردهای جدید در اتاق بازرگانی و صنایع و معادن در دوره بعدی فعالیت شدند و ۱۲ ویژگی را برای اتاق بازرگانی فعال و پویا اعلام کردند. بیانیه این گروه از فعالان اقتصادی نشان می‌دهد که فعالان بخش خصوصی حامی ائتلاف برای فردا، چه دیدگاه‌هایی را دنبال می‌کنند و برنامه آنها برای اداره اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران چیست. در بیانیه ائتلاف فردا آمده است: اتاق‌های امروز، سازمان‌های بالادستی و فراگیر بخش خصوصی هستند که ماموریت‌های خود را بهبود محیط کسب‌وکار ملی از طریق ایجاد گفتمان با حاکمیت، توسعه کسب‌وکار اعضا از طریق گسترش روابط داخلی و بین‌المللی (شبکه‌سازی) و تسهیل نقش‌آفرینی فعالان اقتصادی در معادلات داخلی و خارجی و همینطور رابطه آنها با جامعه پیرامون خود، قرار داده‌اند. سپری‌شدن سه‌دوره اتاق پس از انقلاب و همزمان‌شدن شروع دوره جدید آن با رویکرد عملگرایانه دولت کنونی در عبور از تحریم‌ها و به‌دست‌گرفتن ابتکارعمل در منطقه و فراهم‌شدن زمینه بازیابی نقش و جایگاه بخش خصوصی در کشور، افق جدیدی را پیش‌روی اتاق‌ها نمایان ساخته است. از این‌روی با تحلیل نقادانه و ایجابی از گذشته اتاق و شناخت روزآمد محیط کلان کسب‌وکار باید چشم‌اندازی جدید برای اتاق ترسیم کرد و بر آن اساس دوره جدید اتاق را آگاهانه و فعالانه آفرید. تصویر یا چشم‌انداز اتاق فردا به‌نحوی تنظیم شده است که این، اتاقی است که باید آینده‌نگر باشد و برای بهره‌گیری از فرصت‌های فردا، در بخش خصوصی جنب‌وجوش ایجاد کند. اعضای این اتاق باید مهم‌ترین سرمایه آن باشد و با استفاده از همه ابزارها از قبیل آموزش، اطلاع‌رسانی، شبکه‌سازی تجاری و ارایه مشاوره موجب رشد و توسعه مستمر ایشان شود. به جهانی‌شدن اقتصاد ایران اهتمام بورزد و پیوندهای بین‌المللی اعضای خود را از طریق تعامل مداوم با اتاق‌های سایر کشورها، تقویت کند. اتاق در سال۹۴ باید از تقویت شرکت‌های ایرانی با بهره‌وری بالا و تبدیل آنها به بازیگرانی با قدرت رقابت در سطح جهان حمایت موثر کند. ضمن اینکه باید کانون اندیشه و بازتاب‌دهنده صدای قاطبه بخش خصوصی باشد و برای حل مشکلات محیط کسب‌وکار راهکارهای خلاقانه ارایه کند. درواقع، اتاق فردا باید پیشگام مطالبه سلامت اداری در کشور باشد و برای تحقق آن با جدیت تلاش کند. در عین حال، کارآفرینان جوان را به‌عنوان رهبران فردای اقتصاد کشور به رسمیت بشناسد و برای پرورش و مهارتمندی آنها برنامه داشته باشد. همچنین اتاق در سال۹۴ باید زمینه‌ساز توسعه حوزه‌های نوین کسب‌وکار و فعالیت‌های اقتصادی در کشور باشد و با همکاری نخبگان اقتصادی بخش خصوصی و بهره‌گیری از برجسته‌ترین کارشناسان اقتصاد و مدیریت، بالاترین مرجع مشورتی مورداعتماد سه‌قوه در تصمیم‌سازی اقتصادی کشور باشد. در این بیانیه فعالان اقتصادی آمده است که اتاق باید با احترام به همه گرایش‌های سیاسی، استقلال خود را از جریانات سیاسی حفظ کند، ضمن اینکه پیگیر امنیت سرمایه‌گذاری و زمینه‌ساز رقابت در اقتصاد کشور باشد. از سوی دیگر، به مسوولیت‌های اجتماعی خود آگاه و پایبند باشد و به ترویج این مهم در میان اعضای خود بپردازد. ما با این چشم‌انداز به فردای مطلوب بخش خصوصی و اقتصاد کشور می‌نگریم و معتقدیم که تحول در اتاق و توسعه در اقتصاد در گرو ائتلاف برای فرداست. پس همه اعضای اتاق و فعالان اقتصادی را دعوت می‌کنیم تا برای ساختن فردایی بهتر برای بخش خصوصی و اتاقی که سکاندار حرکت به‌سوی چنین فردایی باشد، عزم خود را جزم کنند و همراه و همصدا در مسیر فردا گام بردارند.

خبر

یوسفیان خبرداد

هدفمندی یارانه‌ها قانونی سلیقه‌ای شده

● **میزان:** عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس گفت: در حال حاضر میلیاردرهایی یارانه دریافت می‌کنند که قصد انصراف هم ندارند. عزت‌الله یوسفیان‌ملا افزود: قانون هدفمندی یارانه‌ها به قانون هدفمندی سلیقه‌ای تبدیل شده و فقط جاهایی که منافع وجود دارد اجرا شده است، در صورتی که قانون هدفمندی یارانه وسیله‌ای برای رسیدن به عدالت اجتماعی و توزیع عادلانه درآمد بود. وی با اشاره به اجرای طرح انصراف داوطلبانه از سوی دولت، اضافه کرد: داوطلبانه هیچ فردی، از جمله میلیاردرها انصراف نمی‌دهند زیرا هیچ فردی از پول بدش نمی‌آید و هرچقدر یارانه و پول نقد پرداخت شود دریافت می‌کند. نماینده آمل در مجلس تصریح کرد: در حال حاضر برخی افراد درآمدهای میلیاردی دارند اما یارانه هم دریافت می‌کنند و هیچ ارگان و مسوولی هم با آن برخورد و موضوع را رسیدگی نمی‌کند.

وزیر کشاورزی دولت دفاع مقدس در گفت‌وگو با «شرق»:

طرح ملی اصلاح ساختاری آب شکست خورد

فرزانه طهرانی: طرح ملی اصلاح ساختاری آبیاری کشاورزی در برخی مناطق شکست خورده است. سال‌ها در اجرای سیستم آبیاری تحت فشار زحمت کشیده شد، اعتبارات فراوان ملی کشور به این پروژه بزرگ تخصیص یافت و امید بود با اجرای آن استفاده از آب در کشاورزی کشور بهینه شود، اما این پروژه هم در برخی مناطق با توفیق همراه نبود. علت چیست؟ وزیر پیشین کشاورزی دلیل را اجرای دولتی این پروژه و عدم واگذاری کار به تشکل‌ها و آموزش‌ندادن کشاورزان می‌داند. اعتبارات تخصیص یافت، طرح اجرا شد و لوله‌گذاری‌ها صورت گرفت ولی به‌دلیل آنکه این کار با آموزش و عدم ارایه خدمات پس از نصب همراه بود، با به‌وجودآمدن نخستین ایراد یا خرابی، کشاورزان این سیستم را رها کرده و به روش‌های قبلی روی آوردند. عباسعلی زالی ۲۹ سال قبل وزیر کشاورزی ایران بود. او که امروز در دانشگاه و در مرکز الگوی اسلامی- ایرانی پیشرفت مشغول کار است، در ابتدای مصاحبه از من می‌خواهد به‌جای پرسش و پاسخ درباره نقد عملکرد دولت‌های قبل و کنونی، به چالش‌های اصلی بخش بپردازیم. از آنجا که محور مدنظرم بحران آبی است که دیگر از حوزه کشاورزی پا را فراتر گذاشته و به بخش شرب هم رسیده است؛ از پیشنهادش استقبال می‌کنم. اما وقتی سوالات کمی رنگ‌وبوی انتقاد به خود می‌گیرد، او هم مانند برخی از کارشناسان، برخی سیاست‌های گذشته را نادرست می‌خواند؛ آنجایی که به سدسازی‌ها، بدون انجام مراحل تکمیلی اشاره می‌کند. زالی می‌گوید: «در سال‌های گذشته سدهای زیادی ساخته شد اما وقتی کار به احداث کانال‌های انتقال آب این سدها به مصرف‌کننده، رسید به‌دلیل کمبود امکانات یا ابهامات موجود در تقسیم وظایف، پروژه نیمه‌کاره ماند و بنابراین آب سدها به‌جای رسیدن به مزرعه، امروز هدر می‌رود و سرمایه‌گذاری‌های عظیمی که در سال‌های پس از جنگ در بخش سدسازی صورت گرفت، در برخی مناطق عقیم ماند.» زالی که پس از خداحافظی از وزارت کشاورزی در سال۱۳۶۵، تجربه دودوره حضور در مجلس و ریاست مرکز آمار ایران را نیز در کارنامه دارد، درباره صحبت‌هایی که درخصوص «طرح نکاشت» به‌دنبال بروز بحران آبی مطرح شد نیز پاسخ‌هایی دارد که در ادامه می‌خوانید:

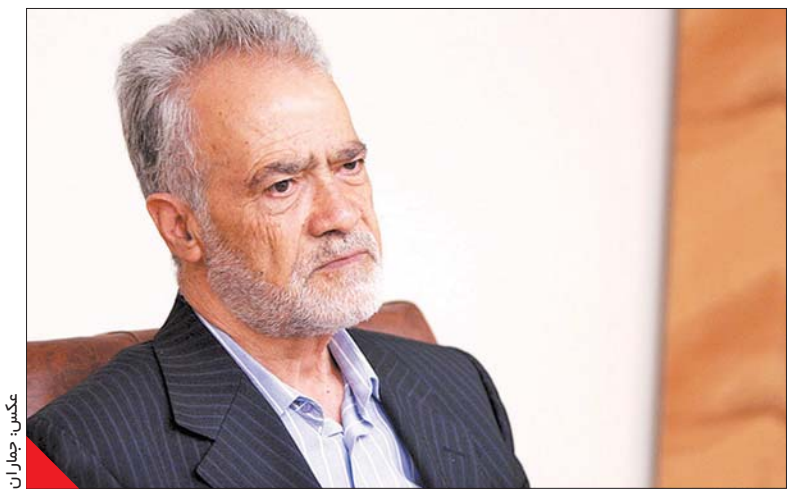

عکس: جماران

گفت‌وگو را از موضوع روز بخش کشاورزی یعنی آب شروع کنیم. از نظر شما در جریان بحران آبی کنونی مقصر اصلی بخش کشاورزی است یا به‌ناحق این بخش را عامل ایجاد این بحران می‌دانند؟

برای آنکه به پرسش شما پاسخ مناسبی دهم، بهتر است ابتدا نگاهی اجمالی به شرایط کشور از نظر آب و هوا داشته باشیم. می‌دانید که ایران از لحاظ اقلیم شرایطی خاص دارد. بارندگی‌ها در سال در حالت بسیار خوشبینانه به ۲۵۰میلیمتر می‌رسد که تقریبا یک‌سوم نرم جهانی است. همچنین تبخیر آب در ایران سه‌برابر متوسط جهانی عنوان می‌شود. به این‌ترتیب درباره کشوری صحبت می‌کنیم که در دسته‌بندی‌ها در گروه مناطق خشک و نیمه‌خشک جای می‌گیرد. بسیاری از بارندگی‌ها در مواقعی از سال اتفاق می‌افتد که نمی‌تواند مورداستفاده قرار گیرد. از سوی دیگر ۹۰درصد از محصولات کشاورزی در کشور ما با آبیاری دستی تولید می‌شود در حالی که در سایر کشورها این درصد به ۳۰درصد می‌رسد. با همه اینها باید در نظر داشت اگرچه عنوان می‌شود ۸۶درصد از آب استحصالی کشور به مصرف بخش کشاورزی می‌رسد، اما این نکته را باید در نظر داشت که پهنه زیرکشت تولیدات کشاورزی وسیع است و متناسب با آن باید آب تخصیص یابد ضمن آنکه آبی که نهایتا به استفاده از بخش کشاورزی می‌رسد، کمتر از میزانی است که عنوان می‌شود. علت این مساله نیز به علت هدررفتن بخش قابل‌توجهی از آب در راه رسیدن به مزارع و باغات است که باید برای مدیریت و جلوگیری از هدررفتن آن سرمایه‌گذاری شود. برای انجام این مهم نیز باید تمام بخش‌ها مثل وزارت نیرو، جهادکشاورزی، وزارت کشور، شهرداری‌ها و تمام نهادهای مرتبط در این‌باره تعامل داشته و همکاری‌های لازم را انجام دهند. بنابراین برنامه‌ای جامع نیاز است نه یک برنامه بخشی که فقط برعهده یک وزارتخانه باشد.

سال‌هاست برای مدیریت آب، طرح‌های آبیاری تحت‌فشار در دستور کار وزارت جهاد کشاورزی قرار دارد. اما عملا این طرح‌ها نتوانسته توفیق چندانی حاصل کند. به نظر شما عدم‌توفیق این برنامه به‌دلیل بخشی‌بودن آن است؟

اینکه زیرساخت‌ها باید ایجاد شود، یک الزام است و طرح آبیاری تحت‌فشار نیز به عنوان یکی از برنامه‌های زیرساختی، لازم‌الاجرا بوده و موردتایید تمام کارشناسان قرار دارد. اما آنچه قابل تامل است، آن است پیش از آنکه آب به مزرعه برسد و تحت سیستم آبیاری تحت فشار مورد استفاده قرار گیرد، در کانال‌های روباز و نفوذپذیر حرکت کرده و بخش قابل‌توجهی از آن در مسیر از بین می‌رود. پس در وهله‌نخست یا همزمان باید این زیرساخت‌ها را اصلاح کرد که البته برعهده تنها یک وزارتخانه نیست. ولی اینکه آبیاری تحت فشار به نتیجه موردنظر نرسیده، در نتیجه چندعامل بوده است؛ نخست آنکه معمولا برنامه‌هایی که ابلاغ می‌شود به‌دلیل کمبود اعتبارات، عدم همزمانی تخصیص تسهیلات در نظر گفته‌شده و بعضی از مشکلات اجتماعی یا اجرایی، می‌بینیم به سطحی که باید نرسیده است. دومین عامل هم شاید عدم پیش‌بینی خدمات موردنیاز و وجودنداشتن شرکت‌های خدماتی، متشکل‌نبودن تولیدکنندگان و عدم آموزش‌های موردنیاز به کشاورزان بوده است؛ یعنی دولت در جایی حمایت از کشاورزان را دیده و سرمایه‌گذاری هم کرده، اما در ادامه کار به مشکلاتی که ممکن است کشاورزان با آن مواجه شوند، کم‌توجهی شده است. بنابراین با اولین اشکال یا خرابی‌ای که در لوله‌ها و سیستم مزبور پیدا می‌شود، کشاورزان به‌جای تعمیر و اصلاح آن، ممکن است حتی تصمیم به جمع‌کردن لوله‌ها بگیرند. در جلسه اخیر انتخاب کشاورزان نمونه، تعدادی از کشاورزان به این مشکل اشاره می‌کردند. پس می‌بینیم با وجود سرمایه‌گذاری‌های صورت‌گرفته به‌دلیل مشکلات مورداشاره، قسمتی از سرمایه‌گذاری‌ها به نتیجه مطلوب نرسیده است. از این‌رو برای نتیجه‌بخش‌بودن این نوع طرح‌ها ابتدا باید تشکل‌های بخش خصوصی را وارد کرد و کار را با کمک آنها به انجام رساند. از این جهت لازم است قبل یا همزمان بر عملی‌شدن این نوع طرح‌ها در رابطه با مشکل تولیدکنندگان و ایجاد واحدهای خدماتی و نیز آموزش کشاورزان، زمینه‌های لازم فراهم شود.

پس از آنکه بحران کم‌آبی در صدر اخبار قرار گرفت و نقدها به عملکرد بخش کشاورزی به عنوان اصلی‌ترین مصرف‌کننده بالا رفت، برخی کارشناسان از جمله دکترعیسی کلانتری درباره «طرح نکاشت» صحبت کردند. آیا به نظر شما راه‌حل نکاشتن است؟

البته اگر آقای‌دکترکلانتری در این رابطه توضیح بیشتری می‌داد، شاید برای شما سوالی ایجاد نمی‌شد. احتمالا مساله این بوده که به عنوان یک راه‌حل مقطعی می‌خواسته‌اند از عده‌ای از کشاورزان بخواهند که فعلا از کشت قسمتی یا تمام زمین خود صرف‌نظر کرده و در مقابل نیز دولت به‌نحوی نکاشت آنها را جبران کند. در هرصورت به‌نحوی که شنیده‌ام در حال حاضر این موضوع مطرح نیست ولی لازم است در رابطه با نوع و محدوده کشت‌ها و کنترل میزان برداشت از منابع زیرزمینی و نیز افزایش راندمان آبیاری در منطقه اقدامات جدی به عمل آید.

> **زمین‌های خوب کشاورزی را از دست می‌دهیم بعد برای کشت‌وکار به سراغ زمین‌های درجه‌سه و چهار یا بالاتر از آن می‌رویم که با مصرف آب بیشتری نسبت به زمین‌های حاصلخیز محصول کمتری خواهند داشت و متاسفانه شاهد آن هستیم که هرسال حدود ۳۰هزارهکتار از بهترین زمین‌های کشاورزی در حال تبدیل به ساختمان است**

پیشنهاد شما برای رفع بحران و بهینه‌سازی مصرف آب چیست؟

ابتدا باید در رابطه با نحوه استفاده از منابع موجود کشور تجدیدنظر شود. برای این منظور هم لازم است به مساله آمایش سرزمین در کشورمان توجه کامل شود. به این صورت که منابع کشور را از نظر آب، خاک و اقلیم شناسایی و براساس آن، زمینه‌های توسعه‌ای مشخص کنیم؛ اینکه در چه مناطقی باید شهرسازی کنیم و کجا کشت و کار صورت گیرد و نحوه صحیح بهره‌گیری از جنگل‌ها و مراتع چگونه باشد، مثلا ما در اطراف شهرهایی مثل تهران می‌بینیم زمین‌های کشاورزی حاصلخیز تغییر کاربری داده می‌شوند. در شهرهای دیگر نیز این اتفاق قابل مشاهده است. در شمال کشورمان که با داشتن بهترین جنگل‌ها و مراتع و شرایط بسیار مناسب برای کشاورزی می‌تواند بهترین سرمایه‌های کشور و منطقه محسوب شود، متاسفانه شاهد تداوم تخریب شدید جنگل‌ها و مراتع و مواجه با ادامه کار سودجویان در تبدیل بهترین اراضی کشاورزی هستیم. زمین‌های خوب کشاورزی را از دست می‌دهیم بعد برای کشت‌وکار به سراغ زمین‌های درجه‌سه و چهار یا بالاتر از آن می‌رویم که با مصرف آب بیشتری نسبت به زمین‌های حاصلخیز، محصول کمتری خواهند داشت و متاسفانه شاهد آن هستیم که هرسال حدود ۳۰هزارهکتار از بهترین زمین‌های کشاورزی در حال تبدیل به ساختمان است. باید با رعایت مسایل آمایش سرزمین، جلو این تخریب‌ها گرفته شود. از این‌رو باید در برنامه‌ششم توسعه کشور که در حال تدوین است، برنامه‌ها براساس آمایش سرزمین و توجه جدی در جهت حفظ و تقویت محیط‌زیست و منابع طبیعی ارایه و مشخص شود که منابع کشور در چه مناطقی قابل بهره‌برداری برای کشاورزی است. برنامه دومی که باید در اولویت باشد، اینکه نوع کشت ما متناسب با اقلیم تعریف شود. باید انواع کشت، براساس میزان منابعی که مصرف می‌کند، اعم از آب و خاک در هرمنطقه در قالب الگوی کشت تعریف شود و در گام بعد برای آموزش به کشاورزان و متقاعدکردن آنها به برنامه کشتی که دولت ارایه می‌دهد، باید برنامه‌ریزی شود. باید در منطقه‌ای کشت گندم و در منطقه دیگر گیاهان مقاوم به خشکی و محصولات دیم کشت شود. سومین اولویت نیز می‌تواند تهیه برنامه مدیریت جامع آب باشد. در سال‌های پیش اقدامات گسترده‌ای در زمینه سدسازی صورت گرفت. اما در مرحله بعد یعنی احداث کانال‌های انتقال آب، مورد کم‌توجهی قرار گرفت بنابراین بخش قابل‌توجهی از سرمایه کشور که در بخش سدسازی صرف شده بود، نتوانست به‌خوبی مورد بهره‌برداری قرار گیرد. در گام‌چهارم نیز برای استفاده بهینه از آب در مزارع باید اجرای سیستم آبیاری تحت فشار از طریق تشکل‌ها و خود کشاورزان انجام شود. در حال حاضر طبق آمار ارایه‌شده هزارو۳۰۰میلیاردتومان برای آبیاری تحت‌فشار و ۱۰میلیارددلار برای بهبود روش‌های آبیاری در نظر گرفته‌شده است که اخبار خوشحال‌کننده‌ای است. بنابراین دولت باید برای استفاده بهینه از این منابع برنامه‌ریزی‌های دقیق داشته باشد.

در حال حاضر در آستانه تدوین برنامه ششم توسعه قرار داریم؛ بخش کشاورزی در این برنامه با چه اهدافی باید دیده شود؟

اگر بخواهیم اقتصادی پویا و شکوفا داشته باشیم و با جامع‌نگری زمینه‌های لازم برای اقتصاد مقاومتی در کشور را فراهم کنیم، لازم است بسیار جامع‌تر از گذشته نسبت به بخش کشاورزی و چگونگی استفاده از منابع خوب کشور از جمله توانمندی و هوشمندی تولیدکنندگان، افزایش دانش آنها در زمینه‌های مختلف و فراهم‌کردن زمینه‌های فعالیت برای دانش‌آموختگان توجه جدی داشته باشیم. کشاورزی بستر توسعه سایر بخش‌هاست و اگر در جهت حفظ و تقویت بیشتر اهتمام نداشته باشیم، در توسعه سایر بخش‌ها با مشکلاتی مواجه خواهیم بود. باید متناسب با نیازها و نیز استعدادهای بخش کشاورزی نسبت به این بخش بسیار مهم توجهی بسیار جدی وجود داشته باشد و همانطور که در قانون‌اساسی و نیز بیانات حضرت امام(ره) و رهبرمعظم‌انقلاب‌اسلامی شاهد تاکید بسیار جدی در رابطه با اهمیت کشاورزی هستیم، باید در تمام برنامه‌ها و به‌خصوص برنامه ششم که با توجه به مطرح‌بودن اقتصاد مقاومتی می‌تواند نقطه‌عطفی برای تقویت بخش غیردولتی و چگونگی بهره‌گیری از امکانات خوب کشور تلقی شود در جهت رفع مشکلات بخش کشاورزی و حمایت از سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان چاره‌اندیشی کنیم. در برنامه‌های گذشته بعد از انقلاب‌اسلامی شاهد آن بوده‌ایم که باوجود بسیاری از مشکلات، بخش کشاورزی از رشدی بالاتر از سایر بخش‌ها برخوردار بوده ولی متوسط سرمایه‌گذاری در این بخش بسیار مهم از ۴/۵درصد متجاوز نبوده است در صورتی‌که حداقل باید متناسب با سهم این بخش در اقتصاد کشور زمینه‌های سرمایه‌گذاری بسیار بیشتر در این بخش فراهم شود. باید در برنامه ششم و نیز برنامه‌های بعد از آن، به مساله آموزش و ترویج و به‌خصوص فراهم‌کردن زمینه برای ایجاد تحول در سیستم آموزشی کشور و به‌خصوص چگونگی تاثیرگذاری دانشگاه‌ها و نحوه توجه و ارتباط آنها با مسایل مبتلابه کشاورزی و منابع طبیعی توجه جدی معطوف شود.

ادامه در صفحه ۱۹

گذر

«ایران‌کد» و «شبنم» رفتنی شدند

● **فارس:** رییس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز ریاست‌جمهوری، با اشاره به اینکه به‌دنبال جایگزینی مناسب برای «ایران‌کد» و «شبنم» هستیم، گفت: قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز در سال۹۲ به تصویب مجلس رسیده و در اسفند۹۲ از طرف ریاست‌جمهوری ابلاغ شده است. حبیب‌الله حقیقی، رییس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز ریاست‌جمهوری در حاشیه همایش تخصصی روسای پلیس مبارزه با قاچاق کالا و ارز در جمع خبرنگاران در مورد طرح شبنم اظهار کرد: در طرح شبنم و ایران‌کد ما برای اینکه کالاهای عرضه‌شده را شناسایی کنیم که آیا از مبادی رسمی یا غیررسمی وارد می‌شوند، این کد رهگیری را تعریف کرده‌ایم. رییس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز ریاست‌جمهوری تصریح کرد: کدهای شبنم و ایران‌کد جزو مواردی است که در راستای تفکیک کالای قاچاق و غیرقاچاق است و شبنم ایده‌ای بود که می‌توانست در این زمینه به ما کمک کند، اما چون در مرحله اجرا دچار مشکلات عمده و این مساله مطرح شد که زمینه قاچاق از طریق کدهای جعلی شبنم و استفاده غیرمجاز از آن فراهم شده، طرح شبنم متوقف شد. وی گفت: در مسیر جایگزینی برای کد رهگیری هستیم تا کدی تعریف شود که جامعیت داشته باشد و بتوان از سوءاستفاده توسط آن جلوگیری کرد و همچنین امکان جعل نداشته باشد. این مقام‌مسوول به کاشفان قاچاق اشاره کرد و گفت: طبق قانون جدید علاوه‌بر ناجا و گمرک، دستگاه‌های دیگر نیز جزو کاشفان هستند و در شرایط جدید آن چیزی که توسط ناجا جزو کشفیات ۹ماهه بوده، ارزش آن هزارو۲۰۰میلیاردتومان است. حقیقی به متمرکزشدن بر اقدامات پیشگیرانه اشاره کرد و گفت: در حوزه مقابله، با برنامه‌ریزی با عناصر دانه‌درشت در شبکه‌ها به مقابله پرداختیم و اقدامات همزمان پیشگیرانه و مقابله را در راستای کاهش قاچاق ادامه خواهیم داد. رییس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز ریاست‌جمهوری در پاسخ به سوالی در مورد بلوکه‌شدن ۵۰درصدی درآمد ناجا از کشفیات گفت: تا قبل از قانون جدید مبارزه با قاچاق کالا و ارز، معادل ۵۰درصد آن در اختیار ناجا بود، اما قانون جدید این موضوع را متوقف کرد و ما به‌دنبال تعریف جدیدی هستیم که مبتنی‌بر جایگزینی موضوع شود و مسیر جدیدی را تعریف کند.